

dringsforslag, der er stillet under Nr. 27, hvor efter Høiden i Bærelserne skulde forandres fra 4 til $3\frac{1}{2}$ Alen. Jeg skal ikke trætte det høitærede Thing med at gjentage de Grunde, der efter min Mening tale for det Hensigtsmæssige i denne Bestemmelse; men jeg skal blot tillade mig at meddele den Grund, hvorpaa Ministeret har støttet Fordringen om, at Høiden skulde være 4 Alen; uagtet det i det høitærede Things sidste Samling i en anden Lov blev vedtaget, at Høiden kun skulde være $3\frac{1}{2}$ Alen. Grunden er væsentlig den, at da den Lov, hvori Bestemmelsen om de $3\frac{1}{2}$ Alen er optaget, blev vedtagen, da blev der taget Hensyn til de Bestemmelser, der findes i Forordningen af 6te April 1832 om Bygningernes Høide. Efter denne Forordning maae nemlig ingen Bygninger i en Kjøbstad gives en større Høide end Gadenes Brede, saaledes at hvis Gaden ikke er over 18 Alen, saa maa Bygningen heller ikke være det; ved nærværende Lovforslag er det derimod indbrømmet Bygningseierne at indrette Bygningernes Høide efter samme Bestemmelser, som ere givne for Hovedstaden i Loven af 17de Marts 1856. Der kan altsaa nu i Kjøbstæderne efter denne Lov bygges saa høit som Gadenes Brede plus en Fjerdedeel, dog saaledes, at Høiden ikke maa overstige 25 Alen. Der er derved indbrømmet en saadan Forøgelse i Byggehøiden, som man har troet, at der som Følge deraf var Anledning til at forandre den Regel, der blev optaget i Loven af 12te Januar 1858 om Høiden i Bærelser. — Det Forslag, der er stillet af det ærede Udvalg til § 30, kan jeg ikke rigtig faae til at passe ind i Paragraphen. Efter Endringsforslaget skulle nemlig de Ord „og saa de nærværende“ sættes foran Ordet „Stubmøller;“ det vil imidlertid ikke være heldigt at indsætte disse Ord paa dette Sted, de maatte snarere i en Parenthese staae bagefter Ordene „lavtstaaende Møller;“ at sætte dem foran Stubmøller, forekommer mig vilde tage sig temmelig besynderligt ud. — Jeg kan ikke være enig med det ærede Udvalg i den Endring, der er foreslaaet til § 31, hvorefter det skal være tilladt at anstryge den Deel af Bygningen, der vender ind mod en Mand's egen Grund, med hvid Farve. Det blev vel anført af den

ærede Ordfører, at det maatte blive Eierens egen Sag, hvoreledes han vilde anstryge sit Huus ind til sin egen Gaard, men det foreskommer mig dog, at der maa tages Hensyn til de Næbø, der boe i Eiendommen, og disse lide ligemeget under, hvad enten det er den Deel af Bygningen, der vender ind til Mandens egen Gaard, der er anstrøget med hvid Farve, eller det er andre Huse udenfor, der ere givne denne Farve. — Jeg troer derfor, at denne Omstændighed, at den omhandlede Deel af Bygningen vender ind til Mandens egen Grund, ikke bør være afgjørende. — Forøvrigt er Endringsforslaget ikke heldigt affattet, thi der er intet ganske Ord, der hedder „Bygningshøide;“ det maatte hedde: „ingen Bygning maa paa den Side, der vender ud imod Gaden eller anden Mand's Grund, anstryges med hvid Farve.“ Hvad Forandringen til § 32 angaaer, hvorefter Communalbestyrelsen skal være en højere Instans for Bygningscommissionen; da maa jeg bestemt modsætte mig dette Forslag. I de foregaaende Tilfælde har Sagen stillet sig noget anderledes; hvor Amtmanden tidligere har været nævnt i Loven, og hvor der er sat Communalbestyrelsen isædet, der er Amtmanden ikke nævnet som den, til hvem Sagen indkommer, men blot som den, der skulde kontrollere, men her er Amtmanden nævnet netop som en overordnet Instans, og det kan Communalbestyrelsen aldrig blive i Forhold til Bygningscommissionen. Det forekommer mig derfor, at der aldeles ikke er nogen Anledning til at gaae ind paa den foreslaaede Forandring, men at det bør forblive ved Loven, saaledes som den i dette Punkt er affattet.

Da ikke flere begærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved:

1) Udvalgets Forslag til § 26:
3 femte Linie forandres Ordet „Niveau“ til „Overflade“
vedtoges med 59 Stemmer mod 2.

2) Sammes Forslag til samme §:
3 næstsidste Linie sættes foran Ordet „Skifer“ „Tjærepap, Mastixpapir.“
vedtoges med 67 Stemmer mod 1.